

عنوان مقاله:

هوش مصنوعی در آموزش

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

محمد غریبی

خلاصه مقاله:

ادغام هوش مصنوعی (AI) در آموزش نشان دهنده تغییر تحول به سمت تجربیات یادگیری شخصی است. این مطالعه پیامدهای ادغام هوش مصنوعی در آموزش را با تمرکز بر روش ها، یافته ها و پیامدهای آن بررسی می کند. این تحقیق با استفاده از یک روش بررسی جامع، چشم انداز فعلی کاربردهای هوش مصنوعی را در محیط های آموزشی بررسی می کند. این مطالعه تأثیر هوش مصنوعی بر ساختارهای آموزشی، نتایج یادگیری و ملاحظات اخلاقی را بررسی می کند. یافته ها نشان می دهد که سیستم های مبتنی بر هوش مصنوعی به طور قابل توجهی تجربیات یادگیری شخصی شده را با آوردن نیازها و ترجیحات دانش آموزان افزایش می دهند. انطباق پذیری و ماهیت مبتنی بر داده برنامه های کاربردی هوش مصنوعی، نتایج یادگیری را در سبک های مختلف یادگیری بهینه می کند و ارائه محتوای کارآمدتر و ارزیابی های تطبیقی را تسهیل می کند. با این حال، نگرانی های اخلاقی در مورد حریم خصوصی داده ها، دسترسی عادلانه به ابزارهای هوش مصنوعی، و پیامدهای اخلاقی فرایندهای تصمیم گیری هوش مصنوعی همچنان مرتبط هستند. در نتیجه، ادغام هوش مصنوعی در آموزش پتانسیل عظیمی را در ایجاد انقلابی در پارادایم های آموزشی سنتی به نمایش می گذارد. در حالی که نتایج امیدوارکننده ای در یادگیری شخصی به دست می آید، تحقیقات بیشتر و ملاحظات اخلاقی برای اجرای موثر و عادلانه آن بسیار مهم است.

کلمات کلیدی:

هوش مصنوعی، آموزش، یادگیری شخصی، ارزیابی های انطباقی، ملاحظات اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2054296>

